

[Tove Jørgensen]

bejder med forebyggende virksomhed, skal inddrages i denne diskussion om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have ét eller to udvalg til at beskæftige sig med problemerne. Jeg er enig med ministeren i, at problemerne bag ved såvel narko- som alkoholmisbruget er stort set de samme.

Vi vil gerne påskønne det initiativ, der er taget, og som ligger bag de radikales forslag, til at beskæftige sig med disse ganske alvorlige problemer, men jeg vil ikke undlade at understrege, at det, der først og fremmest er brug for, er bevillinger. Det er også blevet sagt tidligere her i dag. Vi ved, at behandlingsinstitutionerne arbejder med urimeligt lav kapacitet, og at de slet ikke kan nå en forsvarlig behandling af de alkoholskadede inden for de bestående ressourcerammer. Vi vil derfor se frem til, at ikke mindst de radikale vil være med til at få regeringspartiet til at forstå, at der i den nye finanslov må bevillinger til, og jeg vil da gerne spørge de radikale, om de også vil være med her, altså om de vil stemme for flere bevillinger til behandling og forebyggelse af alkoholmisbrug. Det er desværre kendetegnet for de borgerlige partier, at de tror, tingene klares ved nedsættelse af udvalg, udvidet forskning osv. DKP skal da ikke afvise, at der både skal forskning og en kortlægning af problemerne til. Men ved vi virkelig så lidt, som vi nu går og siger? Er det ikke først og fremmest handling, der skal til? Og handling er nødvendigvis forbundet med økonomi.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig og meget kraftigt støtte det foreliggende forslag om nedsættelse af et permanent udvalg vedrørende alkoholproblemer, et udvalg, der skal rådgive regering, folketing, amter og kommuner i alkoholpolitiske spørgsmål.

Det er meget vigtigt, at man gør sig klart, hvor stort alkoholproblemet er her i landet, og at man får gjort noget ved det. Forskning, undersøgelser bør blive inspireret af dette udvalg, som må lade det gå videre til de institutioner, som jeg lige har nævnt.

Vi ved, at afgifterne på alkohol indbringer staten mellem 3 og 4 mia kr. pr. år. Hvor meget koster alkoholen samfundet? Det ved vi ikke nøjagtigt, men det er langt større summer, og det er også ødelagte skæbner;

det gælder ikke blot den, der misbruger alkoholen, men også de pårørende. Det må gøres op, hvad det koster af hospitalsindlæggelser og behandling af sygdomme, der direkte eller indirekte er forårsaget af alkohol. Det gælder vel specielt neurologiske og psykiatriske lidelser, men også medicinske sygdomme. På de kirurgiske afdelinger ligger der mennesker med følger af ulykker fremkaldt af alkohol.

I 1977 var der ca. 15.000 spirituspåvirkede motorførere, der blev fundet af politiet, og der var ca. 4.800 tilfælde af uheld. I Århus fandt man ved en undersøgelse, at 42 pct. af alle trafikkvæstede, der blev indbragt på sygehuset, havde alkohol i blodet.

I alkoholspørgsmålet står der store summer på spil for bryggerier og vinfirmaer, og de benytter sig af reklamen. Kristeligt folkeparti har et par gange haft et forslag fremme om forbud mod reklame for alkohol. Forslaget blev ikke vedtaget af folketinget, men der har siden været en vis forandring af vore reklamer. Vi kan ikke mere læse om en bitter, der lutrer sjælen, eller en øl, der gør livet grønnere. På Københavns banegård er en del af reklamerne forsvundet; der reklameres ikke mere for gin, men nu kun for øl.

Der blev efter disse forslag indgået en overenskomst mellem bryggerier og vinfirmaer bl.a. om ikke at bruge unge i reklamer og ikke at forbinde alkohol med sportsidoler. Nu viser det sig, at hvis der ikke skrives ind, vil man kunne se unge fodboldspillere med navne på øl og spiritus på trøjerne. Havde der været et sådant permanent udvalg, som man her stiller forslag om, ville det sandsynligvis ikke være kommet på tale; nu håber vi, at det undgås trods alt.

I alkoholdebatte her i tinget har der ustandselig været talt om oplysning og atter oplysning. Men hvordan foregår den, og hvordan er den organiseret? Kristeligt folkeparti mener, det er meget vigtigt, at den gives over hele landet, at den gives til børn og unge, men også i højeste grad til den generation, der er forældre.

Det er vigtigt, at arbejdet koordineres. Kontaktudvalget, der tidligere kun har taget sig af narkosager, skal nu også tage sig af alkoholproblemet. Det er to særdeles store problemer, og jeg mener, at alkoholproblemet bør adskilles fra narkospørgsmålet. Der er alligevel visse forskelle, men det kan man ikke komme ind på her.